

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL DE GOVERN

1605

Acord del Consell de Govern de 20 de febrer de 2023 pel qual es concedeixen els premis Ramon Llull del Govern de les Illes Balears per a l'any 2023

El Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears és una distinció que té per objecte honorar i distingir, de manera individual o col·lectiva, les persones físiques o jurídiques que han destacat dins el territori de les Illes Balears pels serveis prestats en els àmbits cultural, esportiu, jurídic, empresarial, cívic, humanitari, d'investigació, de l'ensenyament i lingüístic.

El Decret 3/2014, de 10 de gener, pel qual es regula el Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears, estableix que s'ha d'atorgar mitjançant un acord del Consell de Govern, tenint en compte la proposta de concessió de les distincions feta pel Jurat —de la qual el Consell de Govern, en el cas actual, es va donar per assabentat en la sessió del dia 6 de febrer de 2023— i, també, directament a proposta del president o presidenta o de qualsevol membre del Govern quan es donin les circumstàncies excepcionals que així ho justifiquin.

Per tot això, ateses les deliberacions en la sessió del passat dia 6 de febrer, a proposta de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat, el Consell de Govern en la sessió de dia 20 de febrer de 2023 adoptà, entre d'altres, l'Acord següent:

Primer. Concedir els premis Ramon Llull del Govern de les Illes Balears a les persones següents:

Marià Castelló Martínez (Eivissa, 1976)

Es va llicenciar a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, de la Universitat Politècnica de Catalunya, l'any 2002 i, ben aviat, la seva singular concepció arquitectònica és reconeguda, amb l'obra del propi domicili despatx, es Pujol de s'Era, a la venda des Pi des Català, que rep el premi Òpera Prima - Art Jove 2006. És finalista als WAN House of the Year Award 2007 i és seleccionada per als Premis d'Arquitectura Espanyola 2007, del Consell Superior d'Arquitectes d'Espanya. Durant aquests vint anys de professió des que es va llicenciar, Marià Castelló ha dissenyat i dirigit l'execució d'obra nova i també intervencions de rehabilitació i reforma d'immobles existents, amb un acurat respecte al conjunt de l'espai resultant. Però una bona part important dels seus projectes ha tingut com a objectiu rehabilitar, destacar, restaurar i fins i tot difondre elements del patrimoni cultural de l'illa de Formentera. El 2016 executa la restauració de la torre des Pi des Català, que queda en segona posició en els Premis Europeus d'Intervencions en el Patrimoni Arquitectònic AADIPA i que el 2018 guanya el Premi a la Millor Obra XII-XV i el Premi de l'Acadèmia en la 7a edició dels Premis d'Arquitectura d'Eivissa i Formentera, a més de quedar finalista en la XIV Biennal Espanyola d'Arquitectura i Urbanisme. Les seves intervencions en elements patrimonials traspugen un coneixement del conjunt de sabers acumulats durant generacions, i premediten la consciència de l'escala limitada i la fragilitat de l'illa. El procediment de Marià Castelló de conèixer, entendre, respectar i, només aleshores, intervenir en el patrimoni, valora en l'imprescindible l'aportació contemporània i facilita la lectura de l'edifici històric, dos aspectes, entre molts altres, que palesen el respecte modèlic envers la història de l'illa.

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva contribució substancial a l'arquitectura al llarg de la seva trajectòria.

Marià Torres Torres

Catedràtic de Llengua Catalana i Literatura, és una persona que ha dedicat tota la seva carrera a la docència, la recerca, l'escriptura i la divulgació. Ha exercit com a professor en diferents instituts de l'illa d'Eivissa, a la UIB i com a professor visitant a la Universitat de Bolonya. Ha treballat intensament per aprofundir en el coneixement i la difusió de la cultura popular eivissenca, així com per la difusió de la llengua catalana i les seves particularitats a Eivissa. Ha estat cap d'àrea de Llengua i Literatura de l'*Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera* i és autor de nombrosos llibres de filologia, cultura popular, poesia i didàctica. També és autor i director de muntatges teatrals i ha dirigit diferents companyies i muntatges. Ha estat ja reconegut amb la Menció d'Honor de Sant Jordi en reconeixement de tota la seva activitat intel·lectual.

Premi Ramon Llull per la seva trajectòria en el món de la docència, la recerca i la difusió de la cultura popular eivissenca.

Trinitàries de Santa Eulària

El desembre de 1937, vuit religioses mallorquines s'establiren a Sant Antoni de Portmany i a Santa Eulària des Riu.

A Santa Eulària des Riu s'establiren al carrer de Sant Jaume, on obriren una escola d'educació infantil que va romandre oberta durant molts d'anys. Promogueren la construcció d'un oratori que va esdevenir la capella de Lourdes. També col·laboraren decididament en la celebració

de les processons del Dijous i el Divendres Sant a la postguerra, que a començament del segle xxi s'han tornat a recuperar amb força.

Quan es tancà l'escola infantil, aixecaren un edifici nou i promogueren el Centre Mare de Déu del Remei, que acull menors en situació de desemparament o en risc d'exclusió social.

La seva tasca assistencial amb menors va fer que fossin premiades amb el Premi Illes Pitiüses l'any 2005 i el 2012 amb la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu.

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva tasca valuosa educativa i assistencial de menors en situació de desemparament o risc d'exclusió social.

Club Vidalba

Entitat sense ànim de lucre dinamitzada per personal voluntari que té com a objectiu principal organitzar activitats esportives i de temps lliure per a joves amb algun tipus de discapacitat. Va néixer fa 25 anys a partir de la iniciativa d'un grup de persones l'activitat de les quals girava al voltant de la Delegació de Menorca de la Federació d'Esports per a Discapacitats.

El 15 de maig de 1997, se signà l'acta fundacional del Club Esportiu Vidalba, encara que els seus inicis venen del 7 d'abril de 1994, quan van ser nomenats Delegació a Menorca de la Federació Balear d'Esports per a Discapacitats.

El Club Vidalba és, de fet, l'únic club esportiu d'aquestes característiques que hi ha actualment a Menorca. L'associació compta amb una vintena de voluntaris per atendre devers 70 usuaris de tot Menorca. Desenvolupen activitats d'oci i temps lliure, activitats físiques i esportives.

Enguany celebren 25 anys de reivindicació, possibilitant l'esport per a totes les capacitats i aconseguint fer de l'esport a Menorca també una eina de normalització d'unes persones que, llavors, hi tenien un accés restringit, per no dir inexistent. Gràcies a l'esforç de voluntaris, monitors i entrenadors, el Club Esportiu Vidalba ha aconseguit deixar palesa la força de voluntat i de superació d'esportistes en l'àmbit local, balear i, en algun moment, també en l'àmbit nacional.

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva tasca humanitària de voluntariat per a joves amb algun tipus de discapacitat.

Llorenç Capellà Fornés (Montuïri, 1946)

Ha excel·lit en diversos gèneres literaris com la novel·la i el teatre, però també en assaig, conte i poesia. Igualment, destaca en el camp del periodisme. És premi Ciutat de Palma de novel·la (1981), Premi Víctor Català, en narració breu (1985), Premi Ignasi Iglésias de teatre (1985), Premi Born de teatre (2003). Ha practicat l'assaig i la investigació periodística i històrica amb obres com *Quinze empresaris mallorquins* (1975), *Mallorca i el món obrer* (1976), *Diccionari Vermell* (1989) i *Crònica de la mort ignorada* (2014), en què parla dels assassinats d'uns mallorquins durant la Primera Guerra Mundial. En el cas del *Diccionari Vermell*, ens trobam davant una obra i eina base per a la memòria democràtica, tant per a familiars com per a investigadors, que ha servit per preservar la memòria dels represaliats, així com de testimonis que ja no hi són. El conjunt de l'obra és d'un immens valor per a la memòria col·lectiva de les Illes Balears.

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva trajectòria en l'àmbit cultural, històric i contribució a la memòria democràtica.

Moviment Feminisme a l'Escola

És un col·lectiu de persones coeducadores dels centres educatius de les Illes Balears.

Va sorgir el 2018, durant la celebració del 8M, com un moviment espontani de mestres d'escola compromeses amb la promoció de la igualtat i la lluita contra la violència masclista en els centres educatius.

A través d'activitats com tallers, exposicions i teatre el col·lectiu ha arribat a milers d'infants i adolescents de les Illes Balears amb l'objectiu d'implicar els nins i nines en la construcció de la igualtat i la lluita contra la violència masclista.

#Volem és un vídeo col·lectiu promogut des de Feminisme a l'Escola, en el qual varen participar 73 centres educatius d'arreu de les Illes Balears amb un clam comú: defensar la coeducació com a eina per construir la igualtat des de les aules, i avançar cap a una societat feminista i més justa.

El 2020, amb motiu de la commemoració del **Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones**, es va estrenar el videoclip #Romplacadena, d'elaboració pròpia, a partir de totes les aportacions de 66 centres educatius de les Illes Balears. Aquest vídeo consisteix en una **recopilació d'accions individuals i quotidianes que es poden fer per eliminar les violències masclistes**.

L'any 2022, amb motiu de la commemoració del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, el moviment va fer

feina en el tema de la violència estètica, l'impacte de la qual és especialment negatiu entre els joves i els influeix des de petits a través dels estereotips de gènere. El missatge principal del 25N va ser: «Som subjectes, no objectes». A més, Feminisme a l'Escola fa feina en anàlisi de publicitat, anàlisi de xarxes socials, repercussió de les xarxes socials en la imatge que els adolescents tenen d'ells mateixos, etc.

El moviment Feminisme a l'Escola va rebre, amb motiu de la commemoració del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, el reconeixement Meninas 2022

Premi Ramon Llull per la seva tasca de sensibilització contra la violència de gènere i d'educació en valors feministes que duu a terme en més d'un centenar de centres d'ensenyament a les Illes Balears.

Quely

Empresa mallorquina que es dedica a l'elaboració de galetes d'oli artesanals conegudes com a *quelis*.

Des de mitjan segle XIX, la família Doménech fabrica aquestes galetes, que abans es coneixien com a *galetes de vaixell*, per la seva similitud amb alguns productes de fabricació britànica; *galetes d'Inca*, en referència al seu origen, o també *galetes d'oli*, per un dels seus ingredients.

L'any 1935 Jaume Doménech Borrás va construir a Inca el que seria el primer edifici de la fàbrica. Va morir l'any 1947 i els seus fills varen continuar la seva obra. El 1970 el negoci familiar es constitueix com a societat anònima quan es va crear Quely, SA.

Al llarg dels anys, la notorietat de les Quelitas ha anat creixent i l'empresa actualment disposa d'una àmplia gamma de productes, que són distribuïts en el mercat nacional i internacional. Actualment, 150 anys després d'aquelles elaboracions artesanals, continua sent una empresa de capital cent per cent mallorquí.

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva trajectòria empresarial i per ser un referent de les Illes Balears.

Joana Mascaró Obrador (Campos, 1981)

Durant deu anys va ser presidenta de la Federación de Asociaciones de Mujeres Rurales de les Illes Balears (FADEMUR-Illes Balears) Fademur Illes Balears. Entre els objectius d'aquesta entitat hi ha el foment i la promoció de les dones rurals i les seves famílies; la promoció de la participació, la presència i l'empoderament de les dones rurals per a la vida política, econòmica, cultural i social de l'àmbit rural; el foment, la promoció i el suport d'iniciatives emprenedores de les dones del medi rural vinculades amb els sectors agrícola, ramader, agroalimentari, artesanal, els serveis socials en les zones rurals, així com de la resta d'emprenedores en l'àmbit rural, especialment les que augmentin l'ocupabilitat de les dones rurals; la promoció d'accions de sensibilització que contribueixin a la conscienciació de les desigualtats de gènere i les conseqüències que produeixen sobre les dones i la infància (violència de gènere, tràfic amb finalitats d'explotació econòmica o laboral o sexual, exclusió social, prostitució, desigualtat salarial, absència de mesures de conciliació i corresponsabilitat, bretxa digital, etc.); la promoció i el suport a accions de sensibilització que contribueixin a la conscienciació de les desigualtats que pateixen les dones i les menors discapacitats que viuen en el medi rural, amb especial èmfasi en les actuacions que prevegin l'ús de noves tecnologies que ajudin a millorar el nivell d'integració personal i laboral; la promoció de l'ús i la formació en noves tecnologies de la informació i la comunicació entre les dones rurals i les seves famílies per reduir la bretxa digital entre medi urbà i medi rural, entre dones i homes, i la representació internacional dels interessos de les dones que viuen i treballen en el medi rural a Espanya, mantenint amb aquesta finalitat relacions estables amb organitzacions afins, especialment europees.

En l'actualitat està dins l'executiva nacional de FADEMUR i des de 2013 també forma part de l'executiva nacional de la Unión de Pequeños Agricultores y Ganaderos com a secretària executiva d'igualtat.

A més de treballar per la igualtat al sector primari, la seva tasca més important és lluitar per la supervivència del sector agrícola i ramader de les Illes Balears i, sobretot, pel sector boví de llet, ja que actualment la seva continuïtat a Mallorca penja d'un fil. També és ramadera del sector boví de llet i juntament amb el seu pare i la seva mare tenen una granja de vaques a Campos.

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva tasca de defensa de la igualtat en el sector primari i de la lluita per la supervivència del sector agrícola i ramader de les Illes Balears.

Salud Deudero Company (Palma, 1968)

És doctora en Biologia. Especialitzada en Ecologia Marina, ha treballat com a investigadora a Bèlgica i al Regne Unit. Fou la primera directora del Centre Oceanogràfic de les Illes Balears.

Es llicencià en Biologia el 1991 a la Universitat de Barcelona i es doctorà el 1999 a la Universitat de les Illes Balears amb la tesi *Relaciones tróficas en las comunidades ícticas asociadas a dispositivos agregadores de peces*. La seva recerca se centra en la contaminació del mar: estudia l'impacte dels plàstics sobre el medi marí, i més concretament de les conseqüències de la seva disgregació en microplàstics. També

participa en estudis de monitoratge de la brossa marina mitjançant imatges de satèl·lit com el projecte MIREIA (*Marine litter signatures in synthetic aperture radar images*).

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva tasca investigadora en relació amb la contaminació del mar i per haver estat la primera dona a dirigir el Centre Oceanogràfic de les Illes Balears.

Margarita Victoria García Cañellas, coneguda com a Mavi García Cañellas
(Marratxí, 1984)

Duatleta i ciclista professional.

Va guanyar tres medalles al Campionat Mundial de Duatló els anys 2016 i 2017, i una medalla al Campionat Europeu de Duatló de 2017.

Especialista en duatló —amb tres campionats d'Espanya de duatló de llarga distància (2015, 2016 i 2017). El 2015, gràcies a una concentració a la qual va ser convidada per l'equip ciclista Bizcaia-Durango, es va incorporar a aquest equip per córrer el calendari professional ciclista.

Durant la temporada 2015 va ser triada pel seu equip de ciclisme per córrer diverses carreres internacionals; va aconseguir acabar la Fletxa Valona Femenina (cursa de màxima categoria puntuable per a la Copa del Món) i va ser top 30 a les dues espanyoles (la Durango-Durango Emakumeen Saria i Emakumeen Euskal Bira). A causa de la seva bona progressió, va ser seleccionada per la Selecció d'Espanya per córrer el Gran Premi de San Luis Femení 2016 i el Tour Femení de San Luis 2016.

Va guanyar la primera prova de la Copa d'Espanya de Ciclisme 2016. En les tres curses ciclistes següents de categoria professional va acabar entre les vint millors. Una setmana després del seu darrer top 20 internacional en ciclisme va ser tercera en el Campionat Mundial de Duatló i campiona en la prova de relleus. Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva brillant trajectòria com a esportista de primer nivell.

Associació d'Amics del Poble Sahrauí de les Illes Balears (AAPSIB) i Escola en Pau

L'Associació d'Amics del Poble Sahrauí de les Illes Balears (AAPSIB) és una organització no governamental, independent de tendències polítiques o religioses, que pertany a un moviment internacional d'amistat amb el poble sahrauí.

Té com a objectiu donar a conèixer la situació d'aquest poble a l'opinió pública, denunciar la violació dels drets humans en els territoris ocupats del Sàhara Occidental, proporcionar ajuda humanitària als campaments de refugiats de Tindouf a Algèria i reivindicar que es compleixi el dret d'autodeterminació com a país lliure i independent.

Aquesta ajuda es canalitza a través de projectes de cooperació sanitària, educativa i d'enviament de material de primera necessitat mitjançant caravanes. A més, des de l'AAPSIB també organitzen conferències i debats per apropar la causa sahrauí a la ciutadania de les Illes Balears, com també fan possible que, a través del programa «Vacances en pau», nines i nins sahrauís puguin passar els mesos d'estiu acollits per famílies de les Illes Balears.

El projecte «Madrassa, escola en pau» neix l'any 2002, fruit d'una iniciativa de famílies que havien anat acollint infants sahrauís que residien als campaments de refugiats sahrauís d'Algèria, conscients de les mancances que pateix el poble sahrauí en tots els àmbits, de salut, d'alimentació, d'educació, i en vista de l'enorme interès per aprendre que mostraven molts dels infants acollits, es varen proposar dur a terme un ambiciós projecte educatiu: l'acolliment familiar de nines i nins per un temps indeterminat, per tal que poguessin assolir una bona formació acadèmica que havia de redundar en benefici del seu poble.

Des de llavors, han anat creixent cada any i han aconseguit que molts infants d'entre 8 i 12 anys gaudeixin d'educació, juntament amb les seves famílies d'acolliment, i d'una experiència vital única en la qual es combinen solidaritat, tolerància, aprenentatge, salut, amistat, afecte i cultura.

Aquesta entitat, a través de les famílies d'acollida, ha fet possible l'escolarització dels infants acollits, i els ha facilitat la integració a l'escola. A més, el fet de preservar la seva identitat cultural i participar en campanyes de sensibilització ciutadana són altres dels objectius d'Escola en Pau. D'altra banda, aquesta entitat ha treballat de valent fent difusió i pedagogia de la situació de la població sahrauí i de la seva causa, amb l'organització d'activitats que fomenten el contacte amb les seves arrels culturals i familiars i accions de sensibilització que donin a conèixer aquest projecte i les circumstàncies del poble sahrauí a la població de les Illes Balears.

Aquest projecte és una mostra de l'enorme solidaritat de les Illes Balears i el seu compromís amb la justícia social. Tot això és possible gràcies a la generositat de les famílies acollidores, l'esforç d'adaptació dels joves estudiants, la confiança de les famílies biològiques i la gran tasca d'un voluntariat de luxe. Aquests motius els fan mereixedors d'aquest reconeixement.

Premi Ramon Llull a ambdues entitats en reconeixement de la seva extraordinària tasca de sensibilització amb el poble sahrauí i per

promoure l'acolliment solidari d'infants i joves procedents dels camps de refugiats sahrauís per part de famílies residents a les Illes Balears.

3 Salut Mental

És una entitat que demostra que sumar forces dona grans resultats.

La que s'ha convertit en una de les entitats que fa més feina amb la salut mental a les Illes Balears va néixer el 2014, quan tres associacions sense ànim de lucre (Gira-Sol, Es Garrover i Estel de Llevant) varen decidir aliar-se i treballar plegades. Partien amb tres compromisos fonamentals que calia acomplir: compartir i sumar experiència i coneixements en els serveis que cada entitat oferiria a les seves respectives zones geogràfiques; dur endavant projectes i serveis conjunts a tota l'illa de Mallorca i donar més visibilitat als problemes de salut mental i combatre l'estigma. Tot amb la intenció clau que l'atenció a persones amb un trastorn de salut mental sempre es fes en col·laboració amb les famílies i amb un equip de professionals molt qualificat.

El 2020, més de 900 persones amb diagnòstic de salut mental van participar en els seus programes i serveis, amb un equip de més de 180 professionals.

Gairebé deu anys després, han aconseguit el seu objectiu. I no només això, també han aconseguit ser un referent per a tots els que volen treballar en pro de la salut mental.

Ara mateix, 3 Salut Mental ofereix els serveis de suport a l'habitatge, de formació dual, d'inserció laboral a empreses externes, de serveis ocupacionals, d'atenció integral i promoció de l'autonomia, d'habitatge supervisat i té centres especials de treball propis.

Entre els seus projectes hi ha l'aigua Tres Glops (un projecte d'emprenedoria social i innovador posat en marxa el 2015, que, a partir de l'embotellament i la distribució d'aigua, afavoreix la inserció laboral mitjançant el Centre Especial de Treball i incorpora missatges antiestigma a les fonts d'aigua); Obertament Balears (un projecte que desenvolupa a les Illes el programa de lluita contra l'estigma d'Obertament, iniciat a Catalunya l'any 2010; el projecte «What's up! Com vas de salut mental?», que es desenvolupa a instituts i centres de secundària amb el suport també de la Fundació La Caixa i CaixaBank, o el projecte «3 Circular: economia social, desenvolupament local i salut mental».

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva tasca encomiable en relació amb la salut mental.

Fundació Tribunal d'Arbitratge i Mediació de les Illes Balears (TAMIB)

La necessitat d'oferir als treballadors i empresaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears un instrument que facilités les relacions laborals va ser la causa perquè els agents socials, la Confederació d'Associacions Empresariales de Balears (CAEB), la Unió de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de la Unió General de Treballadors (UGT) i la Confederació Sindical de Comissions Obreres de les Illes Balears (CCOO), sobre la base de l'esforç mutu i del diàleg social, signassin el 20 de desembre de 1995 el Primer Acord Interprofessional pel qual es constituïa el Tribunal d'Arbitratge i Mediació de les Illes Balears (TAMIB). Aquest Acord es va publicar en el BOCAIB de 6 de febrer de 1996 i fou desenvolupat pel Reglament de 3 de març de 1996.

Per donar suport material al TAMIB i permetre'n la gestió, així com l'organització, el manteniment i el desenvolupament dels procediments de mediació i arbitratge disposats en el Primer Acord, el 25 de febrer de 1997 es va constituir la Fundació Tribunal d'Arbitratge i Mediació de les Illes Balears, una fundació privada el patronat de la qual està compost per les organitzacions abans esmentades (CAEB, CCOO i UGT) i que opera sota el protectorat de la Conselleria de Treball i Formació, en l'actualitat, la Conselleria de Model Econòmic, Turisme i Treball del Govern de les Illes Balears.

El TAMIB du a terme les seves activitats a través d'un cos de mediadors, designat lliurement per les organitzacions empresarials i sindicals que formen part del Tribunal i un cos d'àrbitres, designats unànimement per la totalitat d'aquestes parts. En l'actualitat, hi ha un total de 40 mediadors, dels quals 25 treballen a Mallorca, 10 a Menorca i 10 a Eivissa i Formentera.

Amb caràcter general, el TAMIB és competent per tramitar els procediments per a la solució dels conflictes laborals individuals, plurals i col·lectius, tant els d'aplicació i interpretació de normes com els d'interessos, en qualsevol de les seves modalitats, sorgits entre empresaris i treballadors o les seves respectives organitzacions.

Premi Ramon Llull en reconeixement del valuós servei que presta en el camp de l'arbitratge i la mediació.

Joan Francesc López Casasnovas, a títol pòstum (Ciutadella, 1952 - Ciutadella, 2022)

Va ser un filòleg, escriptor, polític i poeta, conegut sota el pseudònim de *Pere Xerxa*. Fou impulsor dels «Quaderns Xibau de Poesia» i guardonat amb el Premi Actuació Cívica de la Fundació Carulla, Premi Josep Maria Llompart per la seva tasca en la normalització de la nostra llengua i cultura. Entre les seves publicacions hi figuren joies com *Per la pau i la vida*, *De sol a sol* o *Caragols dels jorns*, entre altres.

Llicenciat en Filologia Romànica, posteriorment s'especialitzà en Filologia Catalana. Desenvolupà la carrera docent com a professor de secundària a l'Institut Josep Maria Quadrado de Ciutadella fins que es jubilà el 2013. Fou conseller de Normalització Lingüística entre els anys 1979 i 1983, i conseller de Cultura i Educació en el període 1983-1992 en el Consell Insular de Menorca. La seva carrera política també passà pel Parlament de les Illes Balears com a diputat durant el període 1983-1992. Des del 2006 i fins que va morir, fou membre corresponent de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. La seva trajectòria també va destacar en la cultura popular, el teatre i com a articulista en diferents mitjans de comunicació. Se li reconeix el seu compromís en la cultura; fou un gran activista cultural i un pilar fonamental en la promoció i la creació de l'Institut Menorquí d'Estudis. Obres: *Triptic del vell marí* (1974) *Galops i glops* (1980) *Per la pau i la vida* (1982) *Tiranya al vespre* (1982) *De sol a sol* (1999), *Intervencions 1996-2001*. *Història, llengua, política* (2002), *Caragols dels jorns* (2015).

Premi Ramon Llull en reconeixement de la seva inestimable aportació al món de la cultura com a filòleg, escriptor i poeta.

Menció especial

Servidors públics (Estatut)

L'any 2023 es commemora el quarantè aniversari de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. La Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, d'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, va suposar l'establiment d'un sistema d'autogovern, la consolidació del principi de cooperació entre els pobles que formen la comunitat insular i va suposar una eina eficaç per a la convivència, el progrés social, polític i econòmic de les Illes Balears, com també el marc idoni per a l'enfortiment de vincles humans, culturals i lingüístics que cohesionen la societat balear.

L'aprovació de l'Estatut d'autonomia va suposar l'assumpció per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de competències dins el marc establert en la Constitució espanyola de 1978. A més, en l'Estatut es recullen les bases per al traspàs dels serveis corresponents a aquestes matèries.

Aquesta Llei ha sofert dues modificacions; una per la Llei orgànica 9/1994, de 24 de març, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, i l'altra per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. Ambdues reformes han dotat la nostra autonomia de més contingut de competències i han acomodat les nostres institucions d'autogovern a la nova realitat espanyola i europea.

El desenvolupament de les competències i la posada en funcionament dels serveis públics que ens varen venir transferits no s'haurien fet efectius sense el treball d'un conjunt de servidors públics que amb la seva feina incansable varen contribuir a materialitzar la nova realitat que venia marcada per l'Estatut d'autonomia.

Premi Ramon Llull al col·lectiu de servidors públics que amb el seu compromís varen ajudar a vertebrar els serveis públics transferits amb l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Segon. Publicar aquest Acord en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 20 de febrer de 2023

La secretària del Consell de Govern

Mercedes Garrido Rodríguez

